

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLEG

Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk.

Advies nr. 142 van 19 juni 2009 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende de eerste hulp en eerste zorgen, die aan werknemers slachtoffers van een ongeval of ongesteldheid worden gegeven.

I. VOORSTEL EN MOTIVERING

Met een brief de dato 21 december 2007 aan de Voorzitter van de Hoge Raad PBW heeft de Minister van Werk de Hoge Raad voor Preventie en Bescherming op het werk geadieerd betreffende het ontwerp van koninklijk besluit *betreffende de eerste hulp en eerste zorgen, die aan werknemers slachtoffers van een ongeval of ongesteldheid worden gegeven*

Het Uitvoerend Bureau van de Hoge Raad PBW heeft dit ontwerp in behandeling genomen op 8 januari 2008.

Het Uitvoerend Bureau heeft beslist om een commissie ad hoc D123bis *eerste hulp en eerste zorgen* op te richten

Deze Commissie ad hoc is bijeengekomen op 30 januari 2008.

Op zijn bijeenkomst op 4 maart 2008 heeft het Uitvoerend Bureau de bevindingen van de Commissie ad hoc en het voorstel van ontwerp van advies besproken.

Het voorgelegde ontwerp heeft als doel de beschikkingen van de artikelen 174 tot 183ter van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming te actualiseren en aan te vullen en hen op te nemen in de Codex over het welzijn op het werk.

Het voorgelegde ontwerp heeft anderzijds ook als doel een antwoord te bieden op het advies nr. 123 van 15 juni 2007, uitgebracht over een eerste ontwerp van koninklijk besluit rond hetzelfde thema en voorgelegd op 10 januari 2007, waarin Hoge Raad de wens uitdrukte een nieuw ontwerp te mogen onderzoeken, waarin de opmerkingen van de Raad geïntegreerd zouden zijn.

Dit nieuwe ontwerp houdt op volgende wijze met die opmerkingen rekening:

- de inhoud van de EHBO-koffer wordt niet meer bepaald in een bijlage, maar wordt overgelaten aan de beoordeling van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer;
- de werkgever stelt vast wat nodig is voor de organisatie van de eerste hulp en de eerste zorgen in samenwerking met de dienst voor preventie en bescherming op het werk en na advies van het comité: het verzorgingslokaal is niet meer systematisch verplicht en de verdeling van het noodzakelijk personeel om de eerste zorgen en de eerste hulp te verzekeren gebeurt volgens de karakteristieken en de risicoanalyse van de onderneming;

- de specifieke functie van eerstehelper-redder wordt opgeheven;
- in artikel 10 wordt vastgesteld wat een werknemer moet kunnen om de functie van nijverheidshelper uit te mogen oefenen en om de eerste hulp te mogen verstrekken (eindtermen).

Dit nieuwe ontwerp voert bovendien, ten opzichte van het ontwerp dat op 10 januari 2007 aan de Raad was voorgelegd, volgende aanpassingen in:

- Een nieuwe § 2 werd toegevoegd aan artikel 3 om rekening te houden met de artikelen 8.1, 10.1 en 10.2 van de Europese Kaderrichtlijn 89/391, omgezet door de wet van 4 augustus 1996 welzijn werknemers, artikel 9, §1, 1°, b en 4°;
- De notie «*dringende verzorging*» is ook weggenomen omdat deze aangelegenheid geregeld is door de FOD Volksgezondheid die specifieke procedures en bekwaamheden vereist om deze zorgen te kunnen verstrekken

[Pro memorie: zie ministeriële omzendbrief van 19 juli 2007 *betreffende het koninklijk besluit van 18 juni 1990 houdende vaststelling van de lijst van de technische verpleegkundige verstrekkingen en de lijst van de handelingen die door een arts aan beoefenaars van de verpleegkunde kunnen worden toevertrouwd, alsmede de wijze van uitvoering van die verstrekkingen en handelingen en de kwalificatievereisten waaraan de beoefenaars van de verpleegkunde moeten voldoen, gericht aan de beheersorganen van de ziekenhuizen, de rust- en verzorgingstehuizen, de rustoorden voor bejaarden, de diensten voor thuisverpleging, de artsen en de verpleegkundigen (Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2007).*]

Dit nieuwe ontwerp zal dus passen in de Codex over het welzijn op het werk en de overeenkomstige bepalingen van het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming worden opgeheven.

Het spreekt vanzelf dat de beschikkingen van dit ontwerp samen moeten gelezen worden met de artikelen 22 tot 25 van het besluit *Welzijnsbeleid*, artikel 32 van het besluit *Biologische agentia* en artikel 23 tot en met 28 van het besluit *Chemische Agentia*. Voor de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen is er ook nog bijlage III, deel A, 13 ter uitvoering van artikel 50 van het besluit *tijdelijke of mobiele bouwplaatsen*.

Omdat zich de opportuniteit aanbood te kunnen genieten van de ervaring van een urgentiearts inzake de organisatie van de eerste hulp door werkgevers en inzake de noodzakelijke kennis en vaardigheden van de hulpverleners, werd op 20 februari 2009 tijdens een bijkomende vergadering van de Commissie ad hoc georganiseerd waarop de sociale partners en de vaste deskundigen van de Hoge Raad met de betrokken urgentiearts van gedachte wisselden.

Gelet op dit nieuwe element en om het voorwerp van de diverse discussiepunten te concretiseren heeft dit Administratie van haar zijde onder de vorm van een ontwerp van koninklijk besluit een simulatiedocument opgesteld gebaseerd op de visie van voormelde urgentiearts. Het simulatiedocument houdt, ook rekening met de overwegingen geformuleerd door de sociale partners aangaande het ontwerpbesluit dat op 8 januari 2008 aan de Hoge Raad ter advies was voorgelegd.

Dit simulatiedocument werd besproken door de Commissie ad hoc behandeld, preliminair op 20 februari 2009 en ten gronde op 24 maart 2009, en door het Uitvoerend Bureau op 2 en 19 juni 2009.

II. ADVIES UITGEBRACHT DOOR DE HOGE RAAD TIJDENS ZIJN VERGAEDERING VAN 19 JUNI 2009

De Hoge Raad verheugt er zich over dat de Minister in het op 8 januari 2008 voorgelegde ontwerp in belangrijke mate rekening heeft gehouden met het advies nr. 123 van 15 juni 2007.

De Hoge Raad heeft evenwel nog volgende opmerkingen met betrekking tot het nieuwe ontwerp:

- De Hoge Raad meent dat de begrippen *eerste hulp* en *eerste zorgen*, gedefinieerd in artikel 2, steeds voor verwarring zullen blijven zorgen omdat de doorsnee burger dat onderscheid niet maakt. Hij meent dan ook dat moet gestreefd worden naar het gebruik van een terminologie die courant gebruikt wordt, ook in de omringende landen;
- De Hoge Raad meent dat het nodig is om dit ontwerp van besluit wat betreft het verzorgingslokaal beter af te stemmen, onder meer terminologisch, op de regelgeving betreffende moederschapsbescherming;
- De Hoge Raad verlangt dat het duidelijker is vanaf wanneer het noodzakelijk is om personeelsleden zoals verpleegkundigen in te zetten die een hogere opleiding hebben dan de nijverheidshelpers;
- In dezelfde gedachtengang vraagt de Raad dat de FOD, in overleg met de sociale partners en de deskundigen, via brochures of zijn website informatie en praktische hulpmiddelen voor de toepassing van het koninklijk besluit zou ter beschikking stellen. Hij doelt hierbij in de eerste plaats op:
 - aanbevelingen voor het samenstellen van de verbanddoos;
 - aanbevelingen voor het vaststellen van het aantal hulpverleners in functie van de aanwezige risico's en de risico-analyse;
- De Hoge Raad verlangt dat de werkgevers ingelicht worden over de richtlijnen die de arbeidsinspectie hanteert bij het toepassen van artikel 8 van het ontwerp;
- De Hoge Raad betreurt dat de FOD om reden van de afname op korte termijn van mankracht en middelen, en hierdoor ook van deskundigheid, afstapt van een erkenningssysteem, dat nochtans een zekere graad van kwaliteit waarborgt.

De Raad stelt evenwel voor om voor de opleidingen in België, in plaats van het bepaalde in artikel 9 van het ontwerp, een soepele procedure te volgen zoals die voorzien is voor de basisvorming in de artikelen 23 tot en met 26 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 *betreffende de vorming en de bijscholing van de preventieadviseurs van de interne en externe diensten voor preventie en bescherming op het werk* (Belgisch Staatsblad van 11 juli 2007).

Om in dat geval het behoud van de kwaliteit van de opleidingen te garanderen pleit de Hoge Raad voor een samenwerking tussen alle betrokken actoren op het terrein, sociale partners en experts. Zonder bijscholing verliest een hulpverlener zijn vaardigheid. Maar in de praktijk moet men vaststellen dat opleiders voor die bijscholing op hun beurt nood aan bijscholing hebben;

- De Hoge Raad acht het bovendien noodzakelijk om het ontwerp derwijze te formuleren dat ook in het buitenland gegeven eerste hulpopleidingen in aanmerking kunnen komen voor het voldoen aan de eisen betreffende de opleiding van nijverheidshelpers. De eventuele beoordeling van de gelijkwaardigheid van die opleiding kan dan bijvoorbeeld uitgevoerd worden door een Belgische organisator van zulk opleidingen, gekozen door de werkgever;
- De Hoge Raad meent dat de geldigheidsduur van het certificaat onbelangrijk is, maar dat een regelmatige bijscholing voorzien moet worden, die de geldigheidsduur van het certificaat automatisch verlengt. Nijverheidshelpers zien hun kennis en hun vaardigheden afnemen wanneer zij, na het volgen van de cursus voor de eerste maal, geen bijscholing zouden krijgen. De bijscholing kan jaarlijks zijn, maar wanneer nijverheidshelpers zich in een omgeving bevinden waar zij vrij regelmatig, onder begeleiding, hulp moeten verlenen, kan deze frequentie verminderd worden;
- De Hoge Raad meent dat het niet duidelijk is wat precies bedoeld wordt met het *om kunnen met stress* in artikel 10 §1, b) van het ontwerp;
- De Hoge Raad meent dat het duidelijk moet zijn dat het vermeldde in artikel 10, §1, d) en g) niet volstaat voor de werkgever om tegemoet te komen aan de artikelen 23 tot en met 28 (Afdeling V.- Maatregelen bij ongevallen, incidenten en noodsituaties) van het koninklijk besluit van 11 maart 2002 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers tegen de risico's van chemische agentia op het werk (Belgisch Staatsblad van 14 maart 2002, Ed. 2; erratum: Belgisch Staatsblad van 26 juni 2002, Ed. 2);
- Betreffende de benaming van het ontwerp van besluit wijst de Raad erop dat "*ongesteldheid*" taalkundig een fenomeen is dat zich enkel voordoet bij vrouwen in een periode van hun leven. Daarom is het wellicht beter om in het Nederlands te spreken van *personen die onwel geworden zijn* in plaats van *slachtoffers van een ongesteldheid*.
- De term "nijverheidshelper" opgenomen in artikel 2 is vrij ongelukkig in de mate dat tal van werkgevers actief zijn in sectoren die niet als zijnde een "nijverheid" kunnen omschreven worden. Het gebruik van een meer algemene term is derhalve aangewezen.

Rekening houdend met de nieuwe elementen waarvan de Hoge Raad sinds het voorleggen van het ontwerp van koninklijk besluit op 8 januari 2008 kennis heeft gekregen tijdens de gesprekken met een urgentiearts en deze toevoegend aan zijn bovenstaande opmerkingen is hij dan ook van mening dat hij de Minister van Werk aanbeveelt om het ontwerp van koninklijk besluit om te vormen in de zin van het simulatiedocument dat als bijlage bij dit advies is gevoegd en dat de wensen van de Raad op concrete wijze verwoordt.

Het simulatiedocument als bijlage hoort uiteraard nog door de administratie te worden afgetoetst naar vormelijke en terminologische juistheid en, zo nodig, te worden aangepast.

IV. BESLISSING

Het advies aan de Minister van Werk bezorgen.

BIJLAGE ADVIES HRPBW VAN 19 JUNI 2009 SIMULATIEDOCUMENT

KONINKRIJK BELGIE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN SOCIAAL OVERLEG

Koninklijk besluit betreffende de eerste hulp die verstrekt wordt aan werknemers die slachtoffer worden van een ongeval of die onwel worden (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, inzonderheid op artikel 4, § 1, gewijzigd bij de wetten van 7 april 1999 en 11 juni 2002;

Gelet op het Algemeen Reglement voor de arbeidsbescherming goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, inzonderheid op titel II, Hoofdstuk III, afdeling III, die de artikelen 174 tot 183ter omvat, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 16 april 1965 en gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1971, 14 september 1992 en 23 december 2003;

Gelet op het advies van de Hoge Raad voor preventie en bescherming op het werk van ;

Gelet op het advies van de Raad van State van ;

Op de voordracht van Onze Minister van Werk,

Hebben wij besloten en besluiten wij:

Afdeling 1.- Toepassingsgebied en definities

Artikel 1.- - Dit besluit is van toepassing op de werkgevers en de werknemers, evenals op de daarmee gelijkgestelde personen bedoeld in artikel 2 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Art. 2.- Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :

- 1° eerste hulp: noodzakelijke handeling of het geheel van noodzakelijke handelingen die er op gericht zijn de gevolgen van een ongeval of een traumatische of niet-traumatische aandoening te beperken en er voor te zorgen dat de letsels niet erger worden, in afwachting van, indien nodig, gespecialiseerde hulp;
- 2° hulpverlener: werknemer die de eerste hulp op de arbeidsplaats verleent en die daartoe tenminste de vorming en de bijscholing heeft gevolgd bedoeld in afdeling IV die aangepast zijn aan de risico's inherent aan de activiteiten van de werkgever;
- 3° verzorgingslokaal: lokaal dat gevestigd is op de arbeidsplaats of in de onmiddellijke omgeving er van, dat voorzien is van ruimteverwarming en warm en koud stromend water en dat uitsluitend bestemd is om het nodige materiaal te bevatten voor eerste hulp en om de werknemers die het slachtoffer zijn van een ongeval of die onwel worden op te vangen en te verzorgen;
- 4° interne dienst: de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk;
- 5° externe dienst: de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk;
- 6° comité: het comité voor preventie en bescherming op het werk, of, bij ontstentenis, de vakbondsafvaardiging of, bij ontstentenis, de werknemers zelf, overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk;
- 7° Algemene directie HUA: de algemene directie van de Humanisering van de arbeid van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg;
- 8° Algemene directie TWW: de algemene directie van het Toezicht op het welzijn op het werk van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg.

Afdeling II. Algemene verplichtingen van de werkgever

Art.3.- §1. De werkgever is ertoe gehouden in functie van de aard van de activiteiten en van de resultaten van de risicoanalyse, de nodige maatregelen te treffen om:

- 1° de werknemers die slachtoffer zijn van een ongeval of die onwel geworden zijn zo spoedig mogelijk eerste hulp te verlenen en indien nodig de diensten buiten de onderneming gespecialiseerd in medische noodhulp en reddingswerkzaamheden of een verzorgingsinstelling te alarmeren;
- 2° voor zover er geen tegen indicaties bestaan, er voor zorgen dat de betrokken werknemers vervoerd worden, naargelang het geval hetzij naar het verzorgingslokaal, hetzij naar hun woning, of naar een geschikte of vooraf bepaalde verzorgingsinstelling;
- 3° de nodige contacten te leggen met de diensten buiten de onderneming gespecialiseerd in medische noodhulp en reddingswerkzaamheden en de verzorgingsinstellingen waarop een beroep kan worden gedaan opdat de betrokken werknemers zo snel mogelijk de gepaste medische hulp zouden bekomen.

§2. De werkgever waakt erover dat de maatregelen bedoeld in §1 kunnen toegepast worden op aannemers, onderaannemers en andere personen die aanwezig zijn op de arbeidsplaats.

Art.4.- §1. De werkgever stelt, al naargelang het geval, in samenwerking met de interne of externe dienst aan wie deze opdracht is toegewezen en na voorafgaand advies van het comité de volgende maatregelen vast:

- 1° hij werkt de procedures van eerste hulp uit volgens de voorschriften van het intern noodplan;
- 2° hij bepaalt welke middelen noodzakelijk zijn voor de organisatie van de eerste hulp;
- 3° hij bepaalt het aantal werknemers dat moet ingezet worden voor de organisatie van de eerste hulp en de kwalificaties waarover zij dienen te beschikken;
- 4° hij bepaalt de risico's verbonden aan zijn activiteiten, waarvoor de hulpverleners hetzij de basiskennis en –vaardigheden inzake eerste hulp, bedoeld in artikel 9, tweede lid, hetzij deze basiskennis en –vaardigheden aangevuld met de specifieke kennis en vaardigheden, bedoeld in artikel 9, derde lid, moeten verwerven.

Bij de vaststelling van de in het eerste lid bedoelde maatregelen houdt de werkgever rekening met:

- 1° de aard van de activiteiten die hij verricht;
- 2° de resultaten van de risicoanalyse;
- 3° het aantal werknemers.

§2. De werkgever evalueert de maatregelen die in toepassing van §1 worden vastgesteld en past ze aan, rekening houdend met de incidenten en ongevallen die zich hebben voorgedaan en met de technologische evolutie in de onderneming en in de eerste hulpverlening.

Afdeling III - Uitrusting en organisatie

Art. 5.- De elementaire middelen die nodig zijn om de eerste hulp te kunnen verstrekken omvatten het basismateriaal, een verbanddoos en, in voorkomend geval, een verzorgingslokaal.

Op advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer en het comité bepaalt de werkgever waar er welk materiaal noodzakelijk is, stelt de inhoud van de verbanddoos vast en bepaalt of er aanvullingen noodzakelijk zijn.

De werkgever gaat regelmatig na of de in vorig lid bedoelde middelen effectief aanwezig zijn..

Art. 6.- §1. In de ondernemingen die krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, ingedeeld worden in groep A, B of C omvatten de elementaire middelen bedoeld in artikel 5 een verzorgingslokaal, behalve indien uit de resultaten van de risicoanalyse blijkt dat dit niet noodzakelijk is.

Het verzorgingslokaal wordt ingericht na advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer en van het comité.

Het bevat het materiaal, het meubilair en alle andere middelen die vereist zijn voor het gebruik van dit lokaal en dit overeenkomstig de bestemming ervan.

De toegangswegen tot dit lokaal worden vrijgehouden en laten de doorgang van een draagbaar toe.

De plaats van het lokaal wordt aangeduid door een bord, overeenkomstig de bepalingen inzake de veiligheids- en gezondheidssignalering op het werk.

§ 2. Na advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer, kan het verzorgingslokaal ter beschikking worden gesteld van de werkneemsters tijdens de zwangerschap en tijdens de lactatie.

Art. 7.-§1. In de ondernemingen die krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, ingedeeld worden in groep A, B of C voorziet elke werkgever, in toepassing van artikel 4, §1, 3° na voorafgaand advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer en van het comité, een voldoende aantal verpleegkundigen, hulpverleners of andere aangeduide personen, in verhouding tot het aantal werknemers, de kenmerken van de activiteiten van de werkgever en de resultaten van de risicoanalyse, zodanig dat de eerste hulp kan verleend worden gedurende de ganse duur van de arbeid.

§2. In de ondernemingen die krachtens artikel 3 van het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk, ingedeeld worden in groep D, wordt de eerste hulp verstrekt door de werkgever of door één of meerdere daartoe opgeleide en door hem aangeduide werknemers.

§3. De werkgever houdt een register bij, waarin de werknemer die een interventie doet in het kader van de eerste hulp zijn naam en deze van het slachtoffer vermeldt, evenals de aard en de datum van de interventie.

Art. 8.- De met het toezicht belaste ambtenaren kunnen aan de werkgevers aanvullingen bij het materiaal voor eerste hulp of een andere organisatie van de eerste hulpverlening opleggen.

Afdeling IV- Vorming en bijscholing van hulpverleners

Onderafdeling 1.- De kennis en vaardigheden

Art.9.- De vorming en bijscholing zorgen er voor dat de hulpverlener de kennis en de vaardigheden verwerft om de levensbedreigende medische toestand van personen te herkennen en daarbij de principes van de eerste hulp toe te passen in afwachting van het tussenkomen van de gespecialiseerde diensten bedoeld in artikel 3,§1.

De basiskennis en –vaardigheden hebben betrekking op de doelstellingen opgenomen in bijlage I

De specifieke kennis en vaardigheden hebben betrekking op het verstrekken van eerste hulp aan werknemers die het slachtoffer zijn van een ongeval dat verband houdt met risico's die

inherent zijn aan een specifieke activiteit van de werkgever en waarvoor de basiskennis en –vaardigheden inzake eerste hulp ontoereikend zijn.

Art. 10.- De werknemers die, met vrucht een vorming en een jaarlijkse bijscholing inzake de basiskennis en –vaardigheden en de specifieke kennis en –vaardigheden nodig voor het verstrekken van de eerste hulp hebben gevolgd, bij een instelling die voorkomt op de lijst van instellingen of werkgevers die vorming en bijscholing aan hulpverleners verstrekken, gepubliceerd door de Algemene Directie HUA, wordt vermoed te beschikken over de kennis en vaardigheden bedoeld in artikel 9.

De werkgever kan van de jaarlijkse bijscholing bedoeld in vorig lid afwijken op voorwaarde dat hij bewijst, aan de hand van een voorafgaandelijke risicoanalyse, en na voorafgaand advies van de preventieadviseur-arbeidsgeneesheer en van het comité, dat een meer in de tijd gespreide bijscholing geen afbreuk doet aan de kennis en de vaardigheden waarover de werknemers die hij als hulpverlener heeft aangeduid in toepassing van dit besluit, moeten beschikken.

Onderafdeling 2.- Organisatie van de cursussen

Art. 11.- De instellingen of werkgevers die een vorming en bijscholing verstrekken met het oog op het verwerven van de basiskennis en -vaardigheden van hulpverlener, voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° er zorg voor dragen dat de inhoud van de cursussen beantwoordt aan de drie doelstellingen bedoeld in bijlage I en de best beschikbare praktijken voortdurend integreert;
- 2° beschikken over en alleen een beroep doen op lesgevers die een op gepaste tijdstippen geactualiseerde kennis en vaardigheden hebben in de onderwezen materies;
- 3° over de gepaste middelen beschikken, inzonderheid leslokalen en les- en oefenmateriaal;
- 4° de cursus derwijze organiseren dat hij minimum 15 uren omvat, de pauzes niet inbegrepen, waarbij respectievelijk minimaal 3 uren gewijd worden aan doelstelling 1, 6 uren aan doelstelling 2 en 6 uren aan doelstelling 3;
- 5° jaarlijkse bijscholingen organiseren, die minimaal 4 lessen omvatten en gericht zijn op het behoud van de basiskennis en -vaardigheden en het bijbrengen van nieuwe of geëvolueerde eerste hulppraktijken of -kennis;
- 6° het aantal cursisten per lesgever en per les beperken tot maximaal 15;
- 7° na het beëindigen van de cursus aan de cursisten een getuigschrift afleveren op basis van een competentie-evaluatie;
- 8° zich ertoe verbinden de voormelde vereisten voortdurend te eerbiedigen.

Werkgevers die eigen werknemers tot hulpverlener opleiden mogen voor de bijscholing van deze werknemers van het jaarlijks karakter van de bijscholing bedoeld in het eerste lid, 5°, afwijken onder dezelfde voorwaarden als bepaald in artikel 10, tweede lid.

Onderafdeling 3.- Procedure om opgenomen te worden op de lijst bedoeld in artikel 10.

Art. 12.- De aanvragen om opgenomen te worden op de lijst bedoeld in artikel 10 worden ingediend bij de Algemene Directie HUA en omvatten:

- 1° benaming, statuut en adres van de instelling alsook het adres van de plaats waar de leslokalen en het les- en oefenmateriaal zich bevinden;
- 2° de opgave van kwalificaties van de lesgevers waarop de organisator een beroep, inzonderheid hun diploma's, ervaring, curriculum en de wijze waarop zij zich bijscholen;
- 3° een schriftelijke verklaring waarbij de instelling de verbintenis aangaat de voorwaarden bedoeld in artikel 11 na te leven.

Art. 13.- De Algemene Directie HUA gaat na of de aanvraag volledig is en zendt ze vervolgens voor onderzoek, verslag en advies naar de Algemene Directie TWW.

De instellingen waarvoor de Algemene Directie TWW een gunstig advies heeft gegeven over de aanvraag, worden door Algemene Directie HUA opgenomen op de lijst bedoeld in artikel 10, die wordt gepubliceerd door de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

Indien, na controle door Algemene Directie TWW, en nadat de instelling in de gelegenheid is gesteld zich te in regel te stellen, blijkt dat deze niet meer voldoet aan de voorwaarden bedoeld in artikel 11, schrapt de Algemene Directie HUA de betrokken instelling van de lijst bedoeld in artikel 10.

Onderafdeling 4.- Specifieke kennis en vaardigheden

Art. 14.- De cursussen voor het verwerven van specifieke kennis en vaardigheden worden georganiseerd door instellingen, sectoren, beroepsorganisaties of werkgevers, die voor het verstrekken van deze cursussen een beroep doen op personen of organisaties waarvan de bevoegdheid inzake het verstrekken van eerste hulp aan werknemers die het slachtoffer zijn van arbeidsongevallen of van aandoeningen tengevolge van risico's inherent aan de specifieke activiteit, algemeen aanvaard is.

Afdeling V. Opheffings- en slotbepalingen

Art. 15.- Titel II, hoofdstuk III, afdeling III, van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming, goedgekeurd bij de besluiten van de Regent van 11 februari 1946 en 27 september 1947, dat de artikelen 174 tot 183ter omvat, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 25 oktober 1971, 14 september 1992 en 23 december 2003, wordt opgeheven.

Art. 16.- De erkenningen van de organismen die het getuigschrift van hulpverlener verstrekken, die door de Minister die het welzijn op het werk in zijn bevoegdheid heeft werden verleend in toepassing van artikel 177 van het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming vervallen van rechtswege de eerste dag van de dertiende maand volgend op de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

De erkenningen bedoeld in het eerste lid en verleend aan organisatoren die, vóór de eerste dag van de dertiende maand volgend op de datum van inwerkingtreding van dit besluit, een ont-

vankelijke aanvraag om in de in artikel 10 bedoelde lijst te worden opgenomen hebben ingediend, vervallen evenwel van rechtswege na afloop van de procedure bedoeld in afdeling IV, onderafdeling 3.

Art. 17.- De bepalingen van de artikelen 1 tot 14 van dit besluit vormen hoofdstuk VI van titel I van de codex over het welzijn op het werk, met de volgende opschriften:

«Titel I: algemene bepalingen»

«Hoofdstuk VI: Eerste hulp»

Art. 12.- De Minister bevoegd voor Werk is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te

VAN KONINGSWEGE:

De Vice-Eerste Minister en Minister van Werk en Gelijke Kansen,

J. MILQUET.

(1) Verwijzingen naar het Belgisch Staatsblad:

Wet van 4 augustus 1996,
Belgisch Staatsblad van 18 september 1996;

Wet van 7 april 1999, Belgisch Staatsblad van 20 april 1999;
Wet van 10 januari 2007,
Belgisch Staatsblad van 6 juni 2007;

Besluit van de Regent van 11 februari 1946,
Belgisch Staatsblad van 3 en 4 april 1946;

Besluit van de Regent van 27 september 1947,
Belgisch Staatsblad van 3 en 4 oktober 1947;

Koninklijk besluit van 16 april 1965,
Belgisch Staatsblad van 4 juni 1965;

Koninklijk besluit van 25 oktober 1971,
Belgisch Staatsblad van 8 maart 1972;

Koninklijk besluit van 14 september 1992,
Belgisch Staatsblad van 30 september 1992;

Koninklijk besluit van 23 december 2003,
Belgisch Staatsblad van 26 januari 2004.

BIJLAGE I

INHOUD VAN DE BASISKENNIS EN –VAARDIGHEDEN VAN HULPVERLENERS

Het verwerven van de basiskennis en -vaardigheden beoogt drie doelstellingen:

Doelstelling 1: De basisprincipes

De rol van de hulpverlener verstaan alsook de indicaties voor het gebruik van het beschikbare materieel en de noodzaak tot het registreren van incidenten en acties (wettelijk kader begripen);

- Het belang inzien van basishygiëne in eerstehulpprocedures;
- De toestand en omstandigheden correct analyseren om zo veilig, vlot en efficiënt mogelijk te alarmeren en te handelen in een noodsituatie;
- De procedures inzake comfortzorgen voorafgaand aan de evacuatie en de procedures van verplaatsing en evacuatie van slachtoffers kennen en correct toepassen;

Doelstelling 2: Het ondersteunen van de vitale functies

- Op een veilige, snelle en efficiënte manier eerste hulp toedienen aan een bewusteloos slachtoffer (inclusief een slachtoffer met stuip trekkingen);
- Op een vlotte en efficiënte manier eerste hulp toedienen aan een slachtoffer met ademnood (inclusief luchtwegobstructie);
- De toestand van een slachtoffer met pijn in de borst herkennen;
- Snel en efficiënt de cardiopulmonale reanimatie toepassen (Richtlijnen Basisreanimatie van de Europese Reanimatieraad en indien van toepassing AED).

Doelstelling 3: Andere afwijkingen

- De symptomen van een ernstige aandoening (bijvoorbeeld: aandoeningen van het cardiovasculair stelsel, het zenuwstelsel en vergiftiging) herkennen en de algemene principes van eerste hulp toepassen;
- In staat zijn de correcte eerste hulp te verstrekken bij:
 - Bloedingen;
 - Huidwonden;
 - Letsels en traumata aan botten, spieren en gewrichten;
 - Hoofdletsel, inclusief vermoeden van een wervelletsel;
 - Brandwonden;
 - Oogletsel, inclusief de gevallen waarin men een oog dient te spoelen.